

му дали само 22.000 души пѣхота и 1.800 души конница*). Съ една дума — и въ числото, и въ състава, и въ разпрѣдѣлението на военнитѣ сили на Римъ прѣдъ началото на войната не се вижда никаква особенна мъдрость, а послѣдующитѣ събития ще докажатъ даже, че тѣ били крайно погрѣшни. Между туй, по исчислението на Полибия (изложено по горѣ въ глава II § 3), римлянитѣ въ туй време можали да разполагатъ въ Италия съ въоръжени сили, които възлизали до 700.000 души пѣхота и 70.000 души конница. А тѣ извадили само $\frac{1}{10}$ часть отъ тѣхъ, което доказва още веднажъ, че тѣ въ заслѣплението си и не позидирали, какво ги чакало.

Да се обърнемъ сега къмъ Аннибала и да видимъ, какви распорѣждания направилъ той отъ своя страна. Още въ 219 година, слѣдъ разполаганieto на армията си на зимовище въ Новий Картагенъ, той почналъ да взема всички мѣрки за успѣха въ изпълнението на прѣдприятието си въ 218 год. Прѣди всичко той испратилъ довѣрени лица по този пѣтъ, по който ималъ намѣрение да слѣдва отъ Новий Картагенъ къмъ Пиринеитѣ и Алситѣ, прѣзъ земитѣ на трансалпинскитѣ галли, съ заповѣдъ да разгледатъ пѣтищата прѣзъ планинитѣ и да разузнаятъ расположението на галлскитѣ племена и тѣхнитѣ прѣдводители. Испратенитѣ хора, като се върнали,

*) При това Водонкуръ забѣлѣзва, че пѣлния съставъ на всичкитѣ римски армии не билъ съгласенъ съ общеприетитѣ у римлянитѣ правила (по единъ легионъ съюзници на единъ римски легионъ и слѣдователно всичко 6 отъ първитѣ срѣщу 6 отъ послѣднитѣ), и за това прѣдполага, че тукъ трябва да има нѣкаква грѣшка въ текста на древнитѣ историци, което се потвърдява и отъ послѣдующитѣ събития

съобщили му, че галлитѣ сж подозрителни, планинитѣ извънрѣдно високи, а пѣтищата прѣзъ тѣхъ извънрѣдно трудни. Но това ни наймалко не уплашило Аннибала и не го отклонило отъ твърдото му намѣрение. Той взелъ мѣрки за обезпечението не само на Испания, но и на Африка, и мъдро назначилъ за първата цѣль часть отъ африканскитѣ войски, а за втората — часть отъ испанскитѣ, а именно: въ Африка испратилъ 13.850 души пѣхота и 1.200 души конница испански войски и 900 болярски стрѣлци; въ Испания оставилъ брата си, Аздрубала, съ 12.650 д. пѣхота (11.850 африканци, 300 лигурийци и 500 болярски стрѣлци), 2.550 души конница (450 ливео-финикияни и африканци, 300 испано-илергети и 1800 нумидийци или мавританци), а всичко съ 15.200 души войска, 21 слонъ и 50 морски кораби, по вѣчето съ 5 рѣда лопати. Най послѣ за похода въ Италия, подъ личното си прѣдводителство, опрѣдѣлили една армия на брой около 90.000 души пѣхота и 12.000 души конница, както африкански, тѣй и испански и други европейски войски. При армията се намирали тѣй сжщо 37 слона, товарни животни и тяжести. Всичката тѣзи армия къмъ края на зимата била събрана при Новий Картагенъ и готова за походъ.

Като сравнимъ взаимното разпрѣдѣление на силитѣ отъ двѣтѣ страни, можемъ още по вѣче да се убѣдимъ въ погрѣшността му отъ страна на римлянитѣ. Въ туй време, когато по голѣмото число отъ войскитѣ имъ — 26.400 — било назначено въ Сицилия и Африка, 23.800 имали назначение да прѣминатъ въ Испания, гдѣто оставалъ Аздрубалъ съ 15.200 души войска, и само 23.600 били испратени въ Цизалпинска Галлия, за кждѣто щелъ да замине Анни-